

ชื่อผลงานวิจัย	การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ
ผู้วิจัย	กัญจน์ณัฐ์ ก้านพลกลาง
ตำแหน่ง	ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
สถานศึกษาที่สังกัด	วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ
โทรศัพท์	097-317-4717 E-mail: kittenmom.k2024@gmail.com
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	พ.ศ.2567
ประเภทงานวิจัย	ประเภทที่ 1 วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย คือ (1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (2) รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนเดิมและการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น (3) แบบประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสุ่มตัวอย่างแบบ (Cluster sampling) และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้จากหนังสือเรียนและผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 คิดเป็นร้อยละ 91.64 เมื่อพิจารณาเป็นราย

ด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.60 คิดเป็นร้อยละ 92.06 รองลงมาคือ ด้านเทคนิควิธีสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 คิดเป็นร้อยละ 91.86 ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.55 คิดเป็นร้อยละ 91.00 ของผู้ประเมิน จากผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้ มีเพิ่มขึ้นและสามารถนำรูปแบบการสอนซึ่งเป็นเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่น ในปีการศึกษาต่อไป

บทที่ 1 บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่นและบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติเพื่อเสริมการเรียนรู้นั้นมีความสำคัญในหลายแง่มุม ซึ่งสะท้อนถึงการเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาภาษาอังกฤษและการส่งเสริมความรู้ท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายหลักในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง

การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง: การใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในบทเรียนภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและชีวิตจริง โดยเฉพาะในท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความหมายและน่าสนใจมากขึ้น

เสริมสร้างทักษะการพูด: กิจกรรมเชิงปฏิบัติที่เน้นการสื่อสารจริง เช่น การสัมภาษณ์ผู้รู้ในชุมชน การทำกิจกรรมร่วมกับชาวบ้าน จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่เหมาะสมและใกล้เคียงกับการใช้งานจริง

การเสริมสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น: การเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านผ่านภาษาอังกฤษช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความภูมิใจในอัตลักษณ์ของตนเอง

หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีอยู่ในปัจจุบันอาจไม่ค่อยเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียนในบางท้องถิ่น ซึ่งทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความแห้งแล้งและขาดแรงบันดาลใจ ผู้เรียนส่วนใหญ่ในท้องถิ่นอาจขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เนื่องจากขาดกิจกรรมที่สร้างการปฏิบัติจริง

การเรียนรู้ที่ไม่เน้นการปฏิบัติ: หลักสูตรหรือการเรียนการสอนในบางกรณีอาจเน้นทฤษฎีมากเกินไปและขาดการบูรณาการกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารทางภาษา

ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาบทเรียนที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านและกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่นจึงเป็นวิธีที่สามารถตอบโจทย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้มากขึ้น

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น มีความมุ่งหวังให้

ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552: 1)

การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้เรียนมาใช้เป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนภาษา นอกจากจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ในท้องถิ่นของตนได้ลึกซึ้งขึ้นแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางภาษาของตนให้ดีขึ้นด้วย ซึ่งพิสูจน์ได้จากผลการศึกษาของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น งานวิจัย

สำหรับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิด ทักษะทั้ง 4 ด้านในภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่ผู้เรียนควรมี และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนในรายวิชานี้

จากการสอนวิชานี้ในช่วงแรก พบว่า ผู้เรียนบางคนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานกำหนดไว้ ซึ่งอาจเกิดจากการนำเสนอการสอนเนื้อหาที่เรียนเพียงบทเรียนในตำราเรียนแบบวิธีการเดิม ๆ จึงอาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและไม่ตั้งใจเรียน ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้สอนได้วัดประเมินผลท้ายหน่วยการเรียนรู้ ดังนั้นผู้สอนจึงคิดหาแนวทางและเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ที่น่าสนใจและทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนมาใช้แก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและสร้างผู้เรียนให้มีมาตรฐานการเรียนตามที่จุดประสงค์รายวิชา กำหนดไว้ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้

ตัวแปรตาม

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้

นิยามคำศัพท์

1. ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดขึ้นได้เอง และนำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นเทคนิควิธีเป็นองค์ความรู้ของชาวบ้าน ทั้งทางกว้างและทางลึกที่ชาวบ้านคิดเอง ทำเอง โดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาการดำเนินชีวิตในท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัยความเหมือนกันของภูมิปัญญาไทย
2. บูรณาการ หมายถึง ทำให้เป็นเนื้อเดียวกันโดยรวมหรือผสมผสานส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน หมายถึง ผลคะแนนจากการทดสอบ หลังผู้เรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอน

บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎี

แนวคิดทฤษฎีสำหรับการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สามารถอธิบายได้ผ่านกรอบแนวคิดทางการศึกษาต่าง ๆ ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory-Bandura, 1977) เน้นการเรียนรู้ผ่านการสังเกต (Observational Learning) และการเลียนแบบ (Imitation) กิจกรรมเชิงปฏิบัติงาน เช่น การสัมภาษณ์ชาวบ้าน การเล่าเรื่องพื้นบ้าน หรือการสาธิตงานฝีมือ จะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฟัง พูด และซึมซับรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากแบบอย่างที่มีความเชี่ยวชาญ เช่น ครู เจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือเพื่อนร่วมกลุ่ม
2. ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning Theory-Kolb, 1984) เน้นกระบวนการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงบทเรียนที่บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถออกแบบให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ เช่น การทำขนมพื้นบ้าน การจักสาน หรือการเล่นพื้นเมือง พร้อมกับการอธิบายขั้นตอนเป็นภาษาอังกฤษวงจรการเรียนรู้ของ Kolb ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน: Concrete Experience (มีประสบการณ์ตรง เช่น ลงมือทำงานฝีมือ) Reflective Observation (ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ เช่น อภิปรายในกลุ่ม) Abstract Conceptualization (สรุปแนวคิดหลัก เช่น คำศัพท์หรือรูปประโยคที่ใช้) Active Experimentation (นำไปใช้จริง เช่น พูดอธิบายให้เพื่อนต่างชาติฟัง)
3. แนวคิดเนื้อหาและภาษาแบบบูรณาการ (Content and Language Integrated Learning - CLIL) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านเนื้อหาที่มีความหมาย เช่น การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นบริบทของการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้รับทั้งความรู้ด้านวัฒนธรรมและพัฒนาทักษะทางภาษาไปพร้อมกัน
4. ทฤษฎีโซนพัฒนาการใกล้เคียง (Zone of Proximal Development - Vygotsky, 1978) เน้นบทบาทของ "ผู้ช่วยเหลือ" เช่น ครู เพื่อน หรือผู้รู้ในชุมชน ที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน การทำงานร่วมกัน เช่น การสัมภาษณ์ปราชญ์ชาวบ้าน หรือการเล่นบทบาทสมมติ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ขึ้น
5. แนวคิดการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง (Task-Based Language Teaching - TBLT) ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อทำภารกิจที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การจัดนิทรรศการ การทำวิดีโอแนะนำวัฒนธรรม

ท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่มุ่งเน้นการพูดในสถานการณ์จริง เช่น การพาชาวต่างชาติเที่ยวชุมชน หรือการนำเสนอสินค้า OTOP

6. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสื่อความหมาย (Communicative Language Teaching - CLT) เน้นการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารจริงผ่านกิจกรรม เช่น การสนทนา บทบาทสมมติ และการอภิปราย ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติในบริบทของภูมิปัญญาท้องถิ่น

การพัฒนาออกแบบบทเรียนโดยใช้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น อาหาร งานฝีมือ ศิลปะพื้นบ้าน บูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ เช่น การสัมภาษณ์ชาวบ้าน การทดลองทำผลิตภัณฑ์พื้นเมือง และการสื่อสารกับเจ้าของภูมิปัญญา ใช้การเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ (Experiential Learning) และ Task-Based Learning เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน เช่น เชิญปราชญ์ชาวบ้านมาถ่ายทอดความรู้และทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียน แนวคิดเหล่านี้สามารถช่วยพัฒนาแนวทางการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสื่อกลาง และช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างเป็นธรรมชาติและยั่งยืน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สมลักษณ์ เลี้ยงประยูร (2566) ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนริมโขงวิทยา ตำบลริมโขง อำเภอเชียงทอง จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วยบทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ของกลุ่มไทลื้อ ได้แก่ เรื่องอาหาร การทอผ้า และการแต่งกาย โดยในแต่ละบทมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนโดยเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะการฟังและการพูดเพื่อสื่อสาร ผลการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยภาพรวม อยู่ในระดับดี โดยผลการ ประเมิน ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านภาพและสื่อประกอบบทเรียน อยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านเนื้อหา ด้านภาษา และด้านกิจกรรมในบทเรียน อยู่ในระดับดีตามลำดับ

กาญจนา เตียววนากุลและรักชนกโสภากิจ (2561) ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องการให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มุ่งเน้นการศึกษาจากสถานที่จริงลงมือปฏิบัติตนเองจากประสบการณ์ตรงผ่านแหล่งเรียนรู้วัดผลประเมินผลตามสภาพจริงจากตัวผู้เรียนเอง เพื่อนครูผู้สอนและนักท่องเที่ยว 2) ผลการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย (1) หลักการ (2) เป้าหมาย (3) แนวทางการปฏิบัติกิจกรรม (4) รูปแบบการจัดกิจกรรม (5) คำอธิบายรายวิชา (6) จุดประสงค์การเรียนรู้ (7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม (8) สื่อ (9) การวัดและประเมินผล (10) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 4 แผน ใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้วยการบูรณาการภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ 3) ผลการทดลองการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นการปฏิบัติ 6 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ชี้นำเข้าสู่

บทเรียน (2) ชั้นศึกษา (3) ชั้นปฏิบัติ (4) ชั้นสรุป (5) ชั้นปรับปรุง (6) ชั้นประเมินผล พบว่าผู้เรียนมีความสนใจและความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์จากสถานที่จริงได้ดีและ 4) ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น พบว่า (1) ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี (2) ผู้เรียนมีความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี (3) ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

งานวิจัยในต่างประเทศ

Joko Prayudha S. (2024) ได้จัดทำวิจัยเรื่อง Inserting Local Wisdom In English Material: Strategies and Benefits เพื่อศึกษาและอธิบายกลยุทธ์และประโยชน์ของการนำค่านิยมทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ ประเภทของการวิจัยที่ใช้คือการวิจัยในห้องสมุด โดยรวบรวมข้อมูลผ่านการรวบรวมอ้างอิงจากวารสาร บทความ หรือหนังสือที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นในการสอน การวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าการใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมท้องถิ่นสามารถสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมให้กับนักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนรักในเอกลักษณ์และคุณค่าของวัฒนธรรมของตน และปรับปรุงความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ กลยุทธ์ที่ครูสอนภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการสอนโดยใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นได้ คือ การใช้สื่อที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หรือสิ่งของที่เป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาค เช่น การใช้รูปภาพหรือภาพถ่าย การอภิปราย การทำ Video Project การฝึกสนทนา การเรียนรู้แบบกลุ่ม และการทำพอดแคสต์ นอกจากนี้ ประโยชน์ที่เกิดขึ้นเมื่อนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การเพิ่มความตระหนักรู้ทางสังคมและวัฒนธรรม ทำให้นักเรียนมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของตนเองและเนื้อหาที่คุ้นเคยมากขึ้น การพัฒนาบุคลิกของนักเรียน การปรับปรุงทักษะภาษาของนักเรียน และเพิ่มความอดทนและความเคารพซึ่งกันและกัน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วัฒนธรรมท้องถิ่น ครูจำเป็นต้องออกแบบและเน้นย้ำสื่อการเรียนรู้และกิจกรรมที่ใช้วัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อให้ให้นักเรียนมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น

Joko Prayudha S. (2023) ได้จัดทำวิจัยเพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษกล่าวว่าภาษาอังกฤษเป็นทักษะทางภาษาอย่างหนึ่งที่มีประสิทธิผลมากที่สุด ความสามารถในการพูดทำให้ผู้เรียนสามารถแปลงเสียงพูดออกมาได้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดโดยใช้ภาษานั้นๆ ได้ อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงแล้วยังมีนักเรียนอีกจำนวนมากที่ไม่เหมาะสมเมื่อถูกขอให้พูดภาษาอังกฤษได้ดี ยังมีนักเรียนอีกจำนวนมากที่ขาดความมั่นใจเมื่อต้องฝึกทักษะการพูดหน้าชั้นเรียน เช่น การกล่าวสุนทรพจน์ การสนทนา การพูดคุยน้อยๆ หรือแม้แต่การถามและตอบ ดังนั้น การวิจัยนี้จึงมุ่งหวังที่จะเพิ่มความมั่นใจในตนเองของนักเรียนในการพูดโดยการบูรณาการเนื้อหาที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การวิจัยประเภทนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยอธิบายการประยุกต์ใช้การเรียนรู้ผ่านภูมิปัญญาท้องถิ่นในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ข้อมูลได้มาจากการศึกษาวรรณกรรมโดยรวบรวมแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การใช้เนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น และการสัมภาษณ์ครูสอนภาษาอังกฤษ 2 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการลดข้อมูล การแสดงข้อมูล และการสรุปผล ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจมากขึ้นในการพูดภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากเนื้อหาที่ใช้มีความคุ้นเคยและมักพบเจอบ่อยๆ ทำให้นักเรียนสามารถอธิบายสถานที่ แหล่งท่องเที่ยว หรือวัตถุต่างๆ ได้อย่างง่ายดาย อื่น ๆ นอกจากนี้การใช้สื่อภูมิปัญญาท้องถิ่นยังสามารถสร้างจิตสำนึกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นให้นักเรียนได้อีกด้วย

สามารถสรุปผลการวิจัย ที่สอดคล้องจากงานวิจัยนี้ได้ว่า พฤติกรรมในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มของผู้เรียน ที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่นมีการพัฒนาขึ้นดีกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยการเรียนโดยใช้บทเรียนในหนังสือเรียนเพียงอย่างเดียว ความพึงพอใจของผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคและวิธีการสอน และประโยชน์ที่ได้รับ งานวิจัยนี้สามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายและนำไปเป็นต้นแบบในการพัฒนาในรายวิชาต่าง ๆ ได้

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ซึ่งเป็นนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ซึ่งเป็นนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 15 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เอกสารบทเรียนที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้
2. แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้บทเรียนที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้
3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

- วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ
- วิเคราะห์ผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดลองใช้บทเรียนที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ซึ่งเป็นนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 15 คน

1.1 ชี้แจง อธิบายเนื้อหาการเรียนและทดสอบก่อนเรียนในคาบที่ 1

1.2 สอนนักเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้

1.3 สำนวความพึงพอใจของกลุ่มนักเรียนตัวอย่างที่มีต่อบทเรียนและทดสอบหลังเรียน 1 คาบ

2. นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยนำคะแนนที่ได้จากการสอบก่อนและหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), S.D. และนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการเรียน

2. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมเชิงปฏิบัติงานเสริมการเรียนรู้

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด สามารถเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนในหนังสือเรียนและการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น สามารถวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยสามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

ผลการประเมินแบบทดสอบผลการวิจัย พบว่า นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีผลคะแนนการทดสอบจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและผลคะแนนทดสอบหลังเรียนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนในหนังสือเรียน

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนในหนังสือเรียน	
		ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)
1	นายปฏิภาณ หมดละ	9	12
2	นางสาวฐรินดา เบ็ญสะอาด	10	12
3	นายศักดิ์สิทธิ์ กล่อมแสนะ	9	11
4	นางสาววรวิศรา ตุ่มเกิน	11	13
5	นางสาวดาลีลีน่า ยาชะรัต	12	15
6	นางสาวนิติกานต์ ยาบา	10	12
7	นายจักริน สและดี	11	12
8	นายปราริน เซ็นหลวง	9	11
9	นางสาววิรินทร์ คงพิกุลชัย	13	14
10	นางสาววรรษยา เนียมตะเคียน	13	14
11	นางสาวนิภาภัทร มีชื่อ	14	15
12	นายปรกรณ์เกียรติ สุขโข	10	12
13	นางสาวสุภารัตน์ มะทอง	13	14

14	นายชัชวาล ขำมิน	11	12
15	นายจิรอังกุล สละกุดิง	10	11
รวม		165	190
ค่าร้อยละ		55.00	63.33
ค่าเฉลี่ย		11.00	12.66

ตารางที่ 2 แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและผลคะแนนทดสอบหลังเรียนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้
บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหา ภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น	
		ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)
1	นายปฏิภาณ หมดละ	10	14
2	นางสาวจรรินดา เป็ญสะอาด	11	15
3	นายศักดิ์สิทธิ์ กล่อมแสนะ	10	13
4	นางสาววิศรา ตุ่มเกิน	11	15
5	นางสาวดาลีน่า ยาชะรัต	12	16
6	นางสาวนิติกานต์ ยาบา	11	14
7	นายจักริน สและดี	11	15
8	นายปราริน เซ็นหลวง	10	14
9	นางสาววิรินทร์ คงพิกุลชัย	12	15
10	นางสาวรัชยา เนียมตะเคียน	13	15
11	นางสาวนิภาภัทร มีช่อ	14	17
12	นายปรกรณ์เกียรติ สุขโข	10	14
13	นางสาวสุภารัตน์ มะทอง	11	15
14	นายชัชวาล ขำมิน	11	14
15	นายจิรอังกุล สละกุดิง	10	14
รวม		167	220
ค่าร้อยละ		55.66	73.33
ค่าเฉลี่ย		11.13	14.66

*** เกณฑ์การให้คะแนน 10 - 20 หมายถึง ผ่าน (ทำข้อสอบได้คะแนนตั้งแต่ 10 ข้อขึ้นไป)
0 - 9 หมายถึง ไม่ผ่าน (ทำข้อสอบได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์)

จากตารางเปรียบเทียบ พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่นนักเรียนทั้งหมดมีผลการเรียนดีขึ้น

ตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนในหนังสือเรียน

คนที่ (n)	แบบทดสอบก่อนเรียน (X ₁)		แบบทดสอบหลังเรียน (X ₂)		ผลต่าง d=X ₁ -X ₂	d ²
	คะแนน (20)	ร้อยละ	คะแนน (20)	ร้อยละ		
1	9	45.00	12	60.00	3	9
2	10	50.00	12	60.00	2	4
3	9	45.00	11	55.00	2	4
4	11	55.00	13	65.00	2	4
5	12	60.00	15	75.00	3	9
6	10	50.00	12	60.00	2	4
7	11	55.00	12	60.00	1	1
8	9	45.00	11	55.00	2	4
9	13	65.00	14	70.00	1	1
10	13	65.00	14	70.00	1	1
11	14	70.00	15	75.00	1	1
12	10	50.00	12	60.00	2	4
13	13	65.00	14	70.00	1	1
14	11	55.00	12	60.00	1	1
15	10	50.00	11	55.00	1	1
ผลรวม	165		190		25	49
ค่าเฉลี่ย	11.00		12.66			
ร้อยละ	55.00		63.33			

ตารางที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหา
ภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น

คนที่ (n)	แบบทดสอบก่อนเรียน (X ₁)		แบบทดสอบหลังเรียน (X ₂)		ผลต่าง d=X ₁ -X ₂	d ²
	คะแนน (20)	ร้อยละ	คะแนน (20)	ร้อยละ		
1	10	50.00	14	70.00	4	16
2	11	55.00	15	75.00	4	16
3	10	50.00	13	65.00	3	9
4	11	55.00	15	75.00	4	16
5	12	60.00	16	80.00	4	16
6	11	55.00	14	70.00	3	9
7	11	55.00	15	75.00	4	16
8	10	50.00	14	70.00	4	16
9	12	60.00	15	75.00	3	9
10	13	65.00	15	75.00	2	4
11	14	70.00	17	85.00	3	9
12	10	50.00	14	70.00	4	16
13	11	55.00	15	75.00	4	16
14	11	55.00	14	70.00	3	9
15	10	50.00	14	70.00	4	16
ผลรวม	167		220		53	193
ค่าเฉลี่ย	11.13		14.66			
ร้อยละ	55.66		73.33			

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนในหนังสือเรียน

คะแนน	N	$\bar{X}$	D
ก่อนเรียน	165	11.00	25.00**
หลังเรียน	190	12.66	

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น

คะแนน	N	$\bar{X}$	D
ก่อนเรียน	167	11.13	53.00**
หลังเรียน	220	14.66	

ตารางที่ 7 แสดงผลคะแนนความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย/ร้อยละ/ระดับ		
1.ด้านผู้สอน			
1. ความพร้อมและการเตรียมตัวในการสอน	4.59	91.80	ดีมาก
2. การชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.62	92.40	ดีมาก
3. เทคนิควิธีการที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนรู้	4.45	89.00	ดี
รวมค่าเฉลี่ย	4.55	91.00	ดีมาก
2.ด้านเทคนิควิธีการสอน			
1. เนื้อหาที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้	4.58	91.60	ดีมาก
2. เข้าใจง่าย กระบวนการไม่ซับซ้อน	4.65	93.00	ดีมาก
3. เทคนิควิธีการสอนทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ มีความสนใจในการเรียน และมีความสุขสนุกสนานในระหว่างเรียน	4.55	91.00	ดีมาก
รวมค่าเฉลี่ย	4.59	91.86	ดีมาก
3.ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
1. สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง	4.47	89.40	ดี
2. ความพึงพอใจในความรู้ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น	4.65	93.00	ดีมาก
3. ความพึงพอใจโดยรวมในการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น	4.69	93.80	ดีมาก
รวมค่าเฉลี่ย	4.60	92.06	ดีมาก
รวมค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน	4.58	91.64	ดีมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากตารางที่ 7 สรุปผลการวิเคราะห์ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่นโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 คิดเป็นร้อยละ 91.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.60 คิดเป็นร้อยละ 92.06 รองลงมาคือ ด้านเทคนิควิธีสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 คิดเป็นร้อยละ 91.86 ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.55 คิดเป็นร้อยละ 91.00 ของผู้ประเมิน

บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า 1) สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตรงตามเป้าหมาย 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนในหนังสือเรียนกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น 3) วัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้จริง

อภิปรายผลการวิจัย

หลังจากนักเรียนได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่นในการเรียนการสอนแล้วจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิเคราะห์ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 คิดเป็นร้อยละ 91.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.60 คิดเป็นร้อยละ 92.06 รองลงมาคือ ด้านเทคนิควิธีสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 คิดเป็นร้อยละ 91.86 ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.55 คิดเป็นร้อยละ 91.00 ของผู้ประเมิน จากผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงผลการเรียนของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติดีขึ้นและสามารถนำไปเผยแพร่ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยครั้งนี้

1. การนำบทเรียนไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้สอนต้องศึกษาบทเรียนและวิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนนำไปประยุกต์ใช้
2. ผู้สอนควรสร้างบทเรียนให้มีความสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน และสภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียนในท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อสร้างแรงจูงใจและทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น
3. กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน ควรเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลาย ชัดเจน ทำท่ายความสามารถของผู้เรียน คำนึงถึงระดับความยากง่ายของเนื้อหา และความสนใจของผู้เรียน มีความเกี่ยวข้องหรือใกล้เคียงชีวิตจริงมากที่สุด เพื่อก่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้เรียนในการใช้ภาษาในการปฏิบัติงานและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้
4. การจัดกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมแต่ละครั้งควรละกลุ่มผู้เรียน และควรจะมีการหมุนเวียนสมาชิกภายในกลุ่มไม่ให้ซ้ำกันในแต่ละภาระงาน เพื่อให้นักเรียนได้มีการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมห้องมากขึ้น เป็นการฝึกทักษะทางสังคมของนักเรียนด้วย
5. การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรคำนึงถึงการสอนที่ไม่เครียดค่อยเป็นค่อยไป โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมกิจกรรมและมีอิสระในการออกความคิดเห็นจะทำให้ผู้เรียน เกิดความกล้า กล้า

คิดในสิ่งใหม่ ๆ ถ้าใช้ภาษา จะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและมีความมั่นใจความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างและพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่นโดยการบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป
2. ควรมีการสร้างและพัฒนาบทเรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการอ่าน การเขียน และการฟัง เป็นต้น
3. ควรพิจารณาเนื้อหา และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอื่น ๆ ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น
4. ควรมีการศึกษาถึงการนำเอาวิธีการสอนโดยการบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- อิสริยะ อิมกระโทก. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- สมบัติ คชสิทธิ์และคณะ. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0. วารสารวไลย อลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 7(2), 175-186.
- บุญชม ศรีสะอาด. **พื้นฐานการวิจัยทางการศึกษา**. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัย และพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- ปวร่ายเรืองมณี. **การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริม ความสามารถทางการพูด และความรู้ในเนื้อหาท้องถิ่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.
- เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. **นโยบายส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท พิมพ์ดีการพิมพ์จำกัด, 2551. ศึกษาธิการ, กระทรวง. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและ พัสดุภัณฑ์, 2546.
- สุกานดา ญาติพร้อม. **การบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนระดับก้าวหน้า**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.
- Joko Prayudha S. (2023). Inserting Local Wisdom in English Material: Strategies and Benefits. วารสาร FOREMOST JOURNAL, Vol.4 No.2, 176-185.
- Joko Prayudha S. (2023). INSERTING LOCAL WISDOM MATERIALS TO ENHANCE STUDENTS' CONFIDENCE IN SPEAKING SKILL. วารสาร JOURNAL OF LANGUAGE, LITERATURE, AND TEACHING (JLLTE), Vol.5 No.2, 75-85.